

Els Homes Buits

T.S. Eliot

Mistah Kurtz... mort.
Un cèntim per al Vell

I

Som els homes buits
Els homes farcits
Que es recolzen l'un amb l'altre
L'olla plena de palla. Oh Déu!
Les nostres veus ermes, quan
Xiuxiuegem plegats
Són tranquil·les i sense sentit
Com el vent en l'herba seca
O menjar de rates sobre trossos de vidre
En el nostre celler sec

Motlle sense forma, ombra sense color,
Força paralitzada, sense moviment;

Aquells que han passat
Ulls fits davant seu, a l'altre Regne de la mort
Recordeu-nos —si encara recordeu— no com a perdudes
Ànimes violentes, sinó només
Com els homes buits
Els homes farcits.

ELIOT, T.S. «Els Homes Buits». Traducció d'Alfred Sargatal. *Rel*Segona època, 1 (2008).

Mistah Kurtz... mort.
Un cèntim per al Vell

I

Som els homes buits
Els homes farcits d'encenalls
Que es recolzen l'un amb l'altre
El cap ple de palla. Ai las!
Les nostres veus ermes, quan
Xiuxiuegem plegats,
Són callades i vàcues

Com el vent en l'herba seca
O corredisses de rates sobre trossos de vidre
En el nostre celler sec

Motlle sense forma, ombra sense color,
Força paralitzada, gest sense moviment;

Aquells que han passat
Ulls fits davant seu, a l'altre Regne de la mort
Recordeu-nos —si en sou capaços— no com a perdudes
Ànimes violentes, sinó només
Com els homes buits
Els homes farcits d'encenalls.

Traducció d'Alfred Sargatal, estiu de 1999, revisada el febrer de 2009.

Traduït per Alfred Sargatal